

Dybych já si mohél
 takú pannu vzíti,
 ej co by synka měla,
 a zase pannú byti.

Dybys ty si mohél
 takú pannu vzíti,
 ej co by synka měla,
 a zase pannú byti,
 ja ty bys ně mosél,
 ze všech najmilejší,
 košelečku dělat,
 do dřeva nevtíti.

Dyž bych já ti mosél,
 moja najmilejší,
 ej košelečku dělat
 ej do dřeva nevtíti,
 ty bys ně moseła,
 moja najmilejší,
 košelečku šiti,
 ej bez jehly, bez nití.

Dybych ti moseła,
 ze všech najmilejší,
 košelečku šiti
 bez jehly, bez nití,
 ja ty bys ně mosél,
 ze všech najmilejší,
 z téj ovesnéj slámy,
 hedbávu napřísti.

Dybych ti já mosél,
 ze všech najmilejší,
 ej z téj ovesnéj slámy
 hedbávu napřísti,
 ty bys ně moseła,
 moja najmilejší,
 ej všecky vězdy sčísti,
 ej co na nebi svítí.

Dyž bych ti moseła,
 ze všech najmilejší,
 ej všecky vězdy sčísti,
 ej co na nebi svítí,
 ja ty bys ně mosél,
 ze všech najmilejší,
 ej taký žebřík dělat,
 bych tam mohla vlézti.

1379.

Z Uherské strany.

Bart. I. 55, II. 355.

Lié - ta - ľa ľa - sto - ven - ka, ľié - ta - ľa, ej, až sa o - na
 ne - be, ze - me tý - ka - ľa.

Liétała, ľastovenka, ľiétała,
 [: ej, až sa ona nebe, zeme týkała. :]